

arrest

GERECHTSHOF ARNHEM-LEEWARDEN

locatie Arnhem

afdeling civiel recht

zaaknummer gerechtshof 200.116.703

(zaaknummer rechtbank Almelo, sector kanton, locatie Enschede 359.064)

arrest van 28 november 2017

in de zaak van

de vennootschap naar buitenlands recht

Chen Wey Precision Industry Co. Ltd,

gevestigd te Dongguan City, Guandong Province, Volksrepubliek China,

appellante in het principaal hoger beroep,

geïntimeerde in het incidenteel hoger beroep,

hierna: Chen Wey,

advocaat: mr. J.F.M. Heuvelmans,

tegen:

Eltjo Vos,

wonende te Enschede,

geïntimeerde in het principaal hoger beroep,

appellant in het incidenteel hoger beroep,

hierna: Vos,

advocaat: mr. A.U. Schimansky.

1. Het verdere verloop van het geding in hoger beroep

1.1 Het hof neemt de inhoud van het tussenarrest van 7 februari 2017 hier over. Het verdere verloop na dit arrest blijkt uit de op 25 oktober 2017 gehouden meervoudige comparitie van partijen en het daarvan opgemaakte proces-verbaal. Voorafgaande aan deze comparitie van partijen heeft mr. Schimansky met een H3-formulier een akte overlegging producties tevens inhoudende vermeerdering van eis met provisionele vorderingen ingediend. De op deze akte vermelde datum dient gelezen te worden als 25 oktober 2017 in plaats van 25 oktober 2015. De akte maakt deel uit van de processtukken.

1.2 Na afloop van de comparitie van partijen heeft het hof opnieuw arrest bepaald.

2. De verdere motivering van de beslissing in hoger beroep

2.1 Het hof zal recht doen met inachtneming van de vermeerdering van eis, zoals omschreven in de onder 1.1. vermelde akte. Chen Wey heeft geen bezwaar gemaakt tegen deze vermeerdering van eis. Het hof ziet geen aanleiding deze vermeerdering van eis ambtshalve buiten beschouwing te laten aangezien met de eisvermeerdering mede wordt

---

beoogd te beslissen over een deel van het geschil tussen partijen dat betrekking heeft op provisieaanspraken van Vos over de periode 1 april 2013 tot 20 juli 2014. Die periode kon Vos ten tijde van het indienen op 9 juli 2013 van zijn memorie van antwoord, tevens memorie van grieven in het incidenteel hoger beroep onvoldoende bij het geschil betrekken.

2.2 Het hof heeft in rechtsoverweging 4.18 van het tussenarrest van 8 april 2014 overwogen dat partijen het ten aanzien van 22 klanten erover eens zijn dat zij in het kader van de zogenaamde 3% afspraak behoren tot de klantenlijst van Vos en dat er daarnaast acht klanten zijn (Bosch, FCI, NaVégre Hungary, Tyco Austria, Tyco Niefern, Tyco Speyer, Tyco Langen en Tyco Portugal) ten aanzien waarvan Vos stelt dat zij op zijn klantenlijst thuishoren, terwijl Chen Wey betwist dat dit het geval is.

2.3 In rechtsoverweging 4.19 van het tussenarrest van 8 april 2014 heeft het hof Vos in de gelegenheid gesteld bewijs te leveren van zijn stelling dat Bosch en NaVégre Hungary als gevolg van zijn inspanningen klant zijn geworden van Chen Wey. Het hof heeft in rechtsoverweging 2.5 van het tussenarrest van 9 juni 2015 (in de kop abusievelijk aangeduid als: 2014) - kort gezegd - beslist dat Vos dat bewijs ten aanzien van NaVégre Hungary niet heeft geleverd, zodat de 3% afspraak geen betrekking heeft op NaVégre Hungary. Voor zover het Bosch betreft heeft het hof in rechtsoverweging 2.8 van dat tussenarrest beslist dat Vos recht heeft op 3% provisie over door Chen Wey in opdracht van Bosch in Europa geleverde producten in de periode 20 juli 2009 tot 20 juli 2014.

2.4 Het hof heeft in rechtsoverweging 4.20 van het tussenarrest van 8 april 2014 overwogen voorshands van oordeel te zijn dat FCI en de onder 2.2 vermelde Tyco-vennootschappen klanten zijn die door Vos voor Chen Wey zijn geacquireerd. Chen Wey is in de gelegenheid gesteld op dit punt (tegen)bewijs te leveren door aan te tonen dat deze vennootschappen al behoorden tot de klanten van Chen Wey voordat de overeenkomst met Vos werd gesloten. Chen Wey heeft in haar akte van 20 mei 2014 te kennen gegeven schriftelijk (tegen)bewijs te willen leveren en (tegen)bewijs door middel van het horen van getuigen. Chen Wey is vervolgens in het tussenarrest van 9 juni 2015 toegelaten tot het leveren van (tegen)bewijs tegen het voorshands oordeel van het hof dat FCI, Tyco Austria, Tyco Niefern, Tyco Speyer, Tyco Langen en Tyco Portugal klanten zijn die door Vos voor Chen Wey zijn geacquireerd.

2.5 Nadat het hof op verzoek van Chen Wey een datum voor een getuigenverhoor had bepaald op 18 augustus 2015, heeft Chen Wey op 11 augustus 2015 het hof schriftelijk bericht te zullen afzien van het horen van getuigen. Zij heeft zich in verband met het door haar te leveren (tegen)bewijs beroepen op een schriftelijke verklaring van Matthias Koop (hierna: Koop), verantwoordelijk accountmanager van Tyco voor inkoop in Azië, die zij reeds bij haar akte van 20 mei 2014 had overgelegd en op vier betaalbewijzen uit haar administratie die zij als productie 11 bij haar akte van 4 augustus 2015 heeft overgelegd.

2.6 In de schriftelijke verklaring van Koop staat onder andere:

"We herewith confirm explicitly that we contacted Chen Wey China directly as our supplier of their products. The company Tyco was in business with Chen Wey China before 6th April 2006. This contact therefore explicitly did not come about your agent in the Netherlands in the period of 6 April 2006 until 20 July 2009, a Mr. E. Vos. The proposition that we are on a customer list of a Mr. E. Vos is therefore untenable. We are willing to declare this confirmation as a witness in your court-procedure with your Dutch agent."

Het hof is van oordeel dat de verklaring van Koop, die ondanks zijn bereidheid daartoe, niet

---

door Chen Wey als getuige is gehoord, het voorshands oordeel van het hof, zoals weergegeven onder 2.4, niet kan ontzenuwen. In deze verklaring staat in algemene bewoordingen vermeld dat "the company Tyco" zaken deed met Chen Wey vóór 6 april 2006. Om welke Tyco vennootschap het hier gaat, blijkt niet uit deze verklaring. In de verklaring staat voorts slechts vermeld dat Tyco vóór 6 april 2006 zaken deed met Chen Wey. Sinds wanneer dat het geval zou zijn geweest, kan niet uit deze verklaring worden afgeleid. Documentatie in de vorm van bestelformulieren of leveringsbewijzen, die de juistheid van deze verklaring zouden kunnen ondersteunen, heeft Chen Wey niet overgelegd.

2.7 Ook de door Chen Wey overgelegde betaalbewijzen zijn onvoldoende om het eerder vermelde voorshands oordeel van het hof te kunnen ontzenuwen. Drie van deze betaalbewijzen, waarop als afzender Tyco Electronics AMP GmbH staat vermeld, hebben als datum respectievelijk 13 januari 2005, 21 februari 2005 en 15 maart 2005 en dateren dus uit de periode vóór 6 april 2006. Het voorshands oordeel van het hof heeft echter geen betrekking op deze afzender. Voorts zijn (deze) betaalbewijzen, zonder nadere onderbouwing in de vorm van documentatie in de vorm van bestelformulieren of leveringsbewijzen, onvoldoende om aan te nemen dat de onder 2.2 vermelde vennootschappen al behoorden tot de klanten van Chen Wey voordat de overeenkomst met Vos werd gesloten. Dat orders van Tyco vestigingen in Duitsland centraal via Tyco Electronics AMP GmbH werden afgerekend, zoals Vos in zijn akte van 18 augustus 2015 heeft erkend, staat los van de vraag wie de eerdergenoemde Tyco vennootschappen als klant heeft geacquireerd en betekent niet dat deze Tyco vennootschappen dus al klant van Chen Wey waren vóór 6 april 2006. Het vierde betaalbewijs waarop als datum 3 maart 2005 staat vermeld en dus dateert uit de periode vóór 6 april 2006, heeft als afzender FCI France S.A. Ook hier geldt dat het voorshands oordeel van het hof geen betrekking had op deze vennootschap, maar op FCI "Germany" en dat Chen Wey heeft nagelaten documentatie in de vorm van bestelformulieren of leveringsbewijzen over te leggen waaruit kan worden afgeleid dat FCI al vóór 6 april 2006 klant was van Chen Wey.

2.8 Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen heeft de zogenaamde 3% afspraak dus ook betrekking op de klanten FCI, Tyco Austria, Tyco Niefern, Tyco Speyer, Tyco Langen en Tyco Portugal.

2.9 Vos heeft op grond van de opgaven die Chen Wey als productie 7 en 8 bij haar memorie van grieven heeft overgelegd in zijn akte van 18 augustus 2015 en de bij die akte overgelegde productie 49 berekend dat de door Chen Wey verschuldigde provisie voor de klant Bosch en voor de 22 klanten, ten aanzien waarvan partijen het er over eens zijn dat deze tot de klantenlijst van Vos behoren, over de periode vanaf december 2009 tot 1 april 2013 neerkomt op een bedrag van € 82.296,53. Chen Wey heeft de hoogte van dit bedrag niet betwist. Dit bedrag dient te worden vermeerderd met de wettelijke handelsrente. Ook dit heeft Chen Wey niet weersproken. Op de wettelijke handelsrente komt het hof hierna in rechtsoverweging 2.15 terug.

2.10 Vos heeft voorts op grond van de opgaven die Chen Wey als productie 7 en 8 bij haar memorie van grieven heeft overgelegd in zijn onder 1.1. vermelde akte en de bij die akte overgelegde productie 51 berekend dat de door Chen Wey verschuldigde provisie voor de klanten FCI, Tyco Austria, Tyco Speyer en Tyco Portugal (Chen Wey heeft geen opgave gedaan voor Tyco Niefern en Tyco Langen) over de periode vanaf december 2009 tot 1 maart 2013 (over de maand maart heeft Chen Wey voor geen van de klanten enige opgave gedaan) neerkomt op een bedrag van € 63.764,52. Chen Wey heeft de hoogte van dit bedrag

---

niet betwist. Dit bedrag dient te worden vermeerderd met de wettelijke handelsrente. Ook dit heeft Chen Wey niet weersproken. Op de wettelijke handelsrente komt het hof hierna in rechtsoverweging 2.15 terug.

2.11 Het voorgaande betekent dat de 3% afspraak ook in de periode 1 april 2013 tot 20 juli 2014 betrekking heeft op 29 klanten. De gegevens die Chen Wey als productie 7 en 8 bij haar memorie van grieven heeft overgelegd, hebben slechts betrekking op de periode december 2009 tot 1 april 2013. Vos heeft in zijn akte van 18 augustus 2015 gevorderd Chen Wey te veroordelen de bij haar memorie van grieven als productie 7 overgelegde financiële overzichten aan te vullen met betrekking tot de periode 1 april 2013 tot 20 juli 2014. Chen Wey heeft in randnummer 6 van haar antwoordakte van 22 september 2015 aangegeven daaraan te zullen meewerken en aangevoerd dat inmiddels de aanvullende omzetstaten bij Chen Wey zijn opgevraagd en dat deze direct na ontvangst zullen worden afgegeven aan Vos. Ter gelegenheid van de comparitie van partijen bij het hof op 25 oktober 2017 is komen vast te staan dat Chen Wey deze aanvullende gegevens niet aan Vos heeft verstrekt.

2.12 Vos heeft in randnummer 3 van zijn onder 1.1. vermelde akte aangevoerd dat de door Chen Wey aan hem verschuldigde provisie voor 29 klanten over de periode december 2009 tot 1 april 2013 in totaal € 146.061,05 bedraagt (€ 82.296,53 + € 63.764,52, zie rechtsoverweging 2.9 en 2.10). Bij gelijkblijvende opbrengsten zou de provisie voor 29 klanten over de periode 1 april 2013 tot en met 20 juli 2014 - het betreft hier een periode van 16 maanden - (geschat) € 58.424,- bedragen, aldus Vos. Ter gelegenheid van de comparitie van partijen bij het hof heeft Vos, in het licht van hetgeen hij in zijn onder 1.1. vermelde akte heeft gevorderd, het hof verzocht de hiervoor vermelde provisie over de periode 1 april 2013 tot 20 juli 2014 op het hiervoor vermelde bedrag van € 58.424,- vast te stellen en Chen Wey te veroordelen dit bedrag aan hem te betalen, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente. Aangezien Chen Wey in gebreke is gebleven aanvullende gegevens aan Vos te verstrekken en zij geen steekhoudende argumenten heeft aangevoerd die aan de door Vos voorgestane afdoening in de weg staan en zij de hoogte van het door Vos berekende bedrag niet heeft betwist, zal het hof de provisie voor 29 klanten over de periode 1 april 2013 tot 20 juli 2014 vaststellen op een bedrag van € 58.424,-, en Chen Wey veroordelen dit bedrag aan Vos te betalen. Het hiervoor genoemde bedrag dient te worden vermeerderd met de wettelijke handelsrente. Ook dit heeft Chen Wey niet weersproken. Op de wettelijke handelsrente komt het hof hierna in rechtsoverweging 2.15 terug.

2.13 Partijen zijn het erover eens dat met de vorderingen van Vos op Chen Wey een vordering van Chen Wey op Rechts Red-D B.V. (hierna: Red-D) ad € 118.202,50 verrekend dient te worden. Tevens dient Chen Wey op grond van de veroordeling van de kantonrechter in het bestreden vonnis van 17 juli 2012 ter zake van onkosten aan Vos een bedrag van € 7.644,04, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente vanaf 21 juli 2009, te betalen. Chen Wey is tegen deze beslissing in hoger beroep niet opgekomen. Het hof heeft in rechtsoverweging 4.11 van het tussenarrest van 8 april 2014 beslist dat Chen Wey een bedrag van € 55.776,77 aan gefixeerde schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging aan Vos dient te betalen. In rechtsoverweging 2.3 van het tussenarrest van 9 juni 2015 heeft het hof beslist dat Chen Wey bij eindarrest zal worden veroordeeld om aan Vos een bedrag van € 39.610,67 wegens achterstallige provisie over de periode 1 januari 2009 tot en met 20 juli 2009 te betalen.

2.14 Met inachtneming van hetgeen het hof in de tussenarresten van 8 april 2014 en 9 juni 2015 en in dit arrest heeft beslist, zijn de volgende vorderingen van Vos toewijsbaar:

- onkostenvergoeding:	€ 7.644,04
- achterstallige provisie 1 januari 2009 tot en met 20 juli 2009:	€ 39.610,67
- schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging:	€ 55.776,77
- provisie 22 klanten en Bosch december 2009 tot 1 april 2013:	€ 82.296,53
- provisie 6 klanten december 2009 tot 1 maart 2013:	€ 63.764,52+
totaal	€ 249.092,52
verrekening Red-D	€ 118.202,50-
resteert	€ 130.890,02,
- provisie 29 klanten 1 april 2013 tot en met 20 juli 2014:	€ 58.424,-.

2.15 Vos heeft, in navolging van zijn vorderingen in zijn memorie van antwoord, tevens memorie van grieven in incidenteel appel, in zijn onder 1.1. vermelde akte veroordeling van Chen Wey gevorderd de wettelijke handelsrente aan hem te betalen over het onder 2.14 vermelde bedrag van € 130.890,02 en over het onder 2.14 vermelde bedrag van € 58.424,-. Bij de berekening van de wettelijke handelsrente over het bedrag van € 130.890,02 is Vos, rekening houdende met de verrekening van de vordering van Chen Wey op Red-D ad € 118.202,50, uitgegaan van een ingangsdatum van deze rente vanaf half mei 2010. Vos heeft het bedrag van deze rente tot en met de datum van de comparitie van partijen (25 oktober 2017) berekend op een bedrag van € 78.671,24. Als ingangsdatum voor de berekening van de wettelijke handelsrente over het bedrag van € 58.424,- is Vos uitgegaan van 1 september 2014. Deze wettelijke rente heeft hij tot en met 25 oktober 2017 berekend op een bedrag van € 16.493,89. Het hof zal Chen Wey veroordelen deze bedragen aan Vos te betalen, aangezien Chen Wey de uitgangspunten voor de berekening van deze bedragen en de hoogte van de door Vos berekende bedragen niet voldoende gemotiveerd heeft betwist. Chen Wey zal voorts, overeenkomstig het door Vos gevorderde in zijn memorie van antwoord, tevens memorie van grieven in incidenteel appel, worden veroordeeld aan Vos de wettelijke handelsrente te betalen over een bedrag van € 130.890,02 en een bedrag van € 58.424,- vanaf 26 oktober 2017 tot de dag van de voldoening.

2.16 Aangezien ten aanzien van de 3% afspraak over de (volledige) periode december 2009 tot 20 juli 2014 definitief door het hof is beslist, heeft Vos, zoals hij ook heeft erkend ter gelegenheid van de comparitie van partijen bij het hof, geen belang meer bij zijn vordering tot inzage of afgifte van (aanvullende) bescheiden. Deze vorderingen zullen worden afgewezen.

2.17 Met betrekking tot de vordering van Vos tot betaling van buitengerechtelijke kosten, die de kantonrechter tot een bedrag van € 3.450,-, te vermeerderen met BTW heeft toegewezen, overweegt het hof het volgende. Een schuldeiser, die buitengerechtelijke kosten als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek vordert, dient te stellen en te specificeren dat deze kosten zijn gemaakt ter zake van andere verrichtingen dan die waarvoor de in artikel 237 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde kosten een vergoeding plegen in te sluiten. Uit de door Chen Wey als productie 9 bij haar conclusie van antwoord overgelegde concept schikkingsovereenkomst blijkt dat tussen Chen Wey en Vos en Red-D - deze laatste was als derde bij het geschil betrokken - serieuze onderhandelingen hebben plaatsgevonden, teneinde een veelomvattend geschil tussen deze partijen te beslechten. Deze schikkingsovereenkomst is door de advocaat van Vos opgesteld. Dat Chen Wey zich op het standpunt stelt dat deze schikkingsovereenkomst "onnodig lang was", doet niet af aan de aard en omvang van de werkzaamheden van de advocaat van Vos. Tezamen

---

met de door de advocaat van Vos gevoerde correspondentie en in aanmerking nemende de aard en omvang van het geschil is het hof van oordeel dat de kantonrechter terecht de vordering van Vos tot dit bedrag heeft toegewezen, zodat grief 8, voor zover gericht tegen het desbetreffende oordeel van de kantonrechter, faalt.

2.18 Het hof is van oordeel dat de kantonrechter terecht Chen Wey, als de grotendeels in het ongelijk te stellen partij, in de proceskosten in eerste aanleg heeft veroordeeld. Grief 8 faalt ook in zoverre.

2.19 De slotsom is dat de grieven 1, 2, 5 en 8 in het principaal hoger beroep falen. Grief 3 in het principaal hoger beroep slaagt voor zover het de hoogte van het door de kantonrechter toegewezen bedrag ter zake van achterstallige provisie betreft. Grief 4 in het principaal hoger beroep slaagt, voor zover het de vaststelling door de kantonrechter van de klantenlijst, uitgaande van 30 klanten, betreft. De grieven 6 en 7, waarmee Chen Wey opkomt tegen de veroordeling van de kantonrechter tot afgifte door Chen Wey aan Vos van bescheiden, met een vordering om aan die veroordeling dwangsommen te verbinden, slagen. Grief 1 in het incidenteel hoger beroep, die betrekking heeft op de hoogte van de door de kantonrechter toegewezen schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging, slaagt. Het hof zal het hoger beroep tegen het tussenvonnissen van 13 december 2011 verwerpen. Omwille van de duidelijkheid zal het hof het bestreden eindvonnis van 17 juli 2012 geheel vernietigen en een nieuw dictum formuleren, waarin ook de door Vos gevorderde en toe te wijzen verklaringen voor recht (met uitzondering van die ten aanzien van de klantenlijst) zullen worden opgenomen alsmede de toewijsbaar te achten vermeerderde vorderingen van Vos. De door Vos gevorderde vaststelling van de klantenlijst zal bij gebrek aan belang worden afgewezen, aangezien het hof in de tussenarresten van 8 april 2014 en 9 juni 2015 en in dit arrest heeft beslist welke klanten bepalend zijn voor de zogenaamde 3% afspraak en in dit eindarrest is beslist over de hoogte van de daaruit voortvloeiende toe te wijzen vordering(en).

2.20 Chen Wey dient, als de grotendeels in het ongelijk te stellen partij, in de proceskosten van het principaal en het incidenteel hoger beroep te worden veroordeeld. De kosten in het principaal hoger beroep zullen aan de zijde van Vos worden vastgesteld op € 1.513,- voor verschotten (griffierecht) en op € 13.160,- voor salaris advocaat overeenkomstig het liquidatarief (vijf punten, tarief V in hoger beroep). De kosten in het incidenteel hoger beroep zullen aan de zijde van Vos worden vastgesteld op nihil voor verschotten en op € 4.893,- voor salaris advocaat overeenkomstig het liquidatietarief (drie punten, tarief IV in hoger beroep).

2.21 Aangezien het hof thans een eindarrest wijst, zullen de provisionele vorderingen van Vos worden afgewezen bij gebrek aan belang.

3. De beslissing

Het hof, recht doende in hoger beroep:

In het principaal hoger beroep

verwerpt het hoger beroep van Chen Wey tegen het vonnis van de kantonrechter (rechtbank Almelo, sector kanton, locatie Enschede) van 13 december 2011;

In het principaal en in het incidenteel hoger beroep

vernietigt het vonnis van de kantonrechter (rechtbank Almelo, sector kanton, locatie Enschede) van 17 juli 2012 en doet opnieuw recht:

verklaart voor recht dat Vos jegens Chen Wey niet gebonden is aan enig contractueel non-concurrentiebeding;

verklaart voor recht dat Chen Wey de tussen partijen op 6 april 2006 gesloten handelsagentuurovereenkomst onregelmatig heeft opgezegd;

veroordeelt Chen Wey om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan Vos het onder 2.14 vermelde bedrag van (per saldo) € 130.890,02 te betalen;

veroordeelt Chen Wey om tegen behoorlijk bewijs van kwijting ter zake van wettelijke handelsrente over genoemd bedrag van € 130.890,02 tot en met 25 oktober 2017 een bedrag van € 78.671,24 te betalen;

veroordeelt Chen Wey om tegen behoorlijk bewijs van kwijting de wettelijke handelsrente te betalen over genoemd bedrag van € 130.890,02 vanaf 26 oktober 2017 tot de dag van de voldoening;

veroordeelt Chen Wey om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan Vos het onder 2.14 vermelde bedrag van € 58.424,- te betalen;

veroordeelt Chen Wey om tegen behoorlijk bewijs van kwijting ter zake van wettelijke handelsrente over genoemd bedrag van € 58.424,- tot en met 25 oktober 2017 een bedrag van € 16.493,89 te betalen;

veroordeelt Chen Wey om tegen behoorlijk bewijs van kwijting de wettelijke handelsrente te betalen over genoemd bedrag van € 58.424,- vanaf 26 oktober 2017 tot de dag van de voldoening;

veroordeelt Chen Wey om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan Vos ter zake van buitengerechtigde incassokosten een bedrag van € 3.450,- te vermeerderen met btw, te betalen;

veroordeelt Chen Wey in de kosten van de procedure in eerste aanleg, tot aan het eindvonnis van 17 juli 2012 aan de zijde van Vos vastgesteld op € 242,93 voor verschotten en op € 2.400,- voor salaris gemachtigde;

veroordeelt Chen Wey in de kosten van het principaal hoger beroep, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Vos vastgesteld op € 1.513,- voor verschotten en op € 13.160,- voor salaris advocaat overeenkomstig het liquidatietarief;

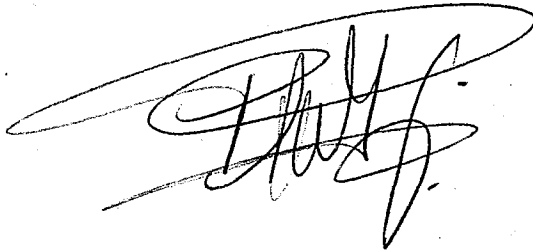
veroordeelt Chen Wey in de kosten van het incidenteel hoger beroep, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Vos vastgesteld op nihil voor verschotten en op € 4.893,- voor salaris advocaat overeenkomstig het liquidatietarief;

---

verklaart dit arrest, voor zover het de hierin vermelde veroordelingen betreft, uitvoerbaar bij voorraad;

wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit arrest is gewezen door mrs. E.B. Knotterus, H. van Loo en M.F.J.N. van Osch en is in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 28 november 2017.

E.B. Knotterus

Uitgegeven voor grosse
op 20-11-2017
door de griffier van het Gerechtshof
Arnhem-Leeuwarden *B*